

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 12 de novembre de 2015. Comença la sessió a les 10 hores i 1 minut. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 14. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Donem la benvinguda al Consell i llegirem la declaració institucional firmada per tots els grups parlamentaris amb motiu del Dia de les Llibreries.

Declaració institucional amb motiu del Dia de les Llibreries

El senyor president:

«Davant la celebració del Dia de les Llibreries el pròxim 13 de novembre, convocat pel gremi de llibreters de València, les Corts Valencianes manifesten el seu suport institucional... i a la fita i el desig de fer-la extensiva a tota la ciutadania de la Comunitat Valenciana.

»Els llibres guarden l'esperit lliure de la nostra història, la raó i la passió de la nostra cultura pel coneixement, són el cor del nostre passat i d'allò que ha d'estar sempre per vindre, són –pensem– allò que estimem, allò que somiem, allò que temem i imaginem.

»Amb aquesta declaració mostrem el nostre suport als llibres, a les llibreries, als llibreters i a les llibreteres, que són xicotets tresors que hem de preservar per a propiciar que ocupen un nou espai en les transformacions del món digital.

»Amb aquest gest convidem tota la ciutadania a visitar les llibreries i a participar en les activitats literàries que *(soroll de papers)* des d'estes es duran a terme el 13 de novembre. Serà una jornada en què les llibreries ampliaran l'horari fins les deu de la nit.

»Aquesta és una ocasió per a demostrar el recolzament a la cultura escrita en format paper, per a defensar l'existència de llibreries com autèntics centres culturals, llocs on es reuneix la gent, on es creuen pràctiques poètiques i literàries i, en definitiva, un espai comú per on transita la llibertat.

»Palau dels Borja, 11 de novembre del 2015.» *(Aplaudiments)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 4.776, 4.775, 4.774 i 4.773)

El senyor president:

Senyories, anem a passar al punt número 10 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a preguntes d'interès general de la Comunitat Valenciana formulada pels grups parlamentaris.

Donem la benvinguda al Consell, al seu president, vicepresidenta.

I sense més dilació, donem la paraula a la síndica del Grup Popular, la senyora Isabel Bonig, perquè formula la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, usted que es el presidente de La Generalitat con el peor resultado de la historia del PSPV, pero que es el presidente y que le corresponde gobernar, ahora es el momento de gobernar y de decidir.

El tan cacareado cambio que proclamaba la izquierda valenciana se ha reflejado en el primer o en el principal instrumento que tiene un gobierno para hacer política que son los presupuestos de La Generalitat.

A mí no me ha sorprendido lo que se ha venido diciendo estos últimos días en la prensa porque ustedes se han comportado como perfectos trileros de la política en la realización de los presupuestos. Se han pasado cuatro meses hablando de rescatar personas y de políticas sociales y lo que han hecho es continuar con las políticas sociales que había ya diseñado el Partido Popular.

Por eso, señor presidente, le pregunto hoy: ¿cómo valora el Proyecto de ley de presupuestos de La Generalitat para el 2016? Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Per a respondre, el president del Consell prendrà la paraula.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia, senyores i senyors.

Senyora Bonig.

Estos són uns pressuposts d'inversió social, de canvi de model productiu, i uns pressuposts honrats, honrats i realistes, que no volen enganyar a ningú i, sens dubte, ben lluny d'eixes afirmacions que ha fet vosté.

Són inversió social perquè reparen injustícies flagrants, derogant els copagaments confiscatoris i aplicant la llei de dependència que s'incrementa un 60%; la renda garantida de ciutadania creix un 35%; i la vivenda social un 110%.

Són de canvi de model perquè es fa política industrial, un 11% més de política industrial, i la xarxa d'instituts tecnològics augmenta fins als 24 milions.

I són honrats sobretot perquè volen ser transparents, perquè volen ser explicats i partixen d'una situació –que vosté sap– d'enorme dificultat.

Estos no són els pressuposts que a nosaltres ens agradaria fer. En els propers anys, quan aconseguim el model de finançament que necessita este país, farem els pressuposts amb tota la dimensió que nosaltres volem.

Però, en qualsevol cas, és evident que ¡ara! ha començat el canvi, i la prioritat d'este govern és la gent, les persones.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a acabar de concretar la pregunta...

Quan vosté vullga.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Mire, señor presidente, acaba usted de demostrar con su respuesta que no se ha leído sus propios presupuestos. Y se lo voy a explicar.

Vicepresidencia. La señora Oltra, la señora vicepresidenta suprime subvenciones nominativas a entidades sociales, deja en el aire las necesidades de miles y miles de beneficiarios

de Cruz Roja, del banco de alimentos, de Cáritas, de movimientos contra la intolerancia, de ayudas a las asociaciones que defienden la familia, de ayudas a mujeres gestantes.

Efectivamente, se ha producido un cambio en el sistema para poder practicar el clientelismo a la hora de dar dinero público a asociaciones. (*Remors*) Y, si no, tiempo al tiempo. (*Aplaudiments*)

Sanidad, señor presidente. Dice usted que se han eliminado los copagos confiscatorios. La señora Montón vino y dijo, con su alegría típica, que se había acabado el copago farmacéutico y el copago ortoprotésico, y el viernes pasado en la comisión de hacienda, el *conseller* de hacienda, que es un poco más realista, le dijo que eso no era verdad. (*Aplaudiments*) El copago sigue en los presupuestos.

Pero, señor Puig, ¿va usted a aplicar esas puertas giratorias –de las que presumen ustedes de atacarlas– a la nueva gerente del hospital de La Fe? ¿Lo va a aplicar? ¿Va a aplicar esa puerta giratoria?

Mire, usted, en materia de transparencia... Para el aumento de 600.000 euros del presupuesto, que es la diferencia entre lo que tenía presupuestado el Partido Popular y lo que han presupuestado ustedes, han creado un aparato administrativo que nos va a costar a todos los valencianos cuatro millones de euros para aplicar una ley de transparencia que no la aplican.

¡Menos mal que ustedes venían a rescatar personas! ¿Cuántas personas se rescatarían con cuatro millones de euros? (*Aplaudiments*)

Y, señor Puig, ¿va usted a aplicar que el 10% del salario de los altos cargos dependa del de la consecución de objetivos? ¿Sí o no?

Mire usted, en vivienda, habla de un plan social de rehabilitación de vivienda. Efectivamente, un plan que dejó totalmente ya casi firmado y totalmente gestionado el Partido Popular con fondos del Ministerio de Fomento. (*Aplaudiments*)

Señor Puig, en economía, ustedes no apuestan por el empleo, ustedes reducen un 65% las ayudas a autónomos y a desempleados, un 65%. (*Aplaudiments*)

Y por primera vez en la historia de esta comunidad los presupuestos de la Generalitat valenciana no llevan un anexo de previsión de creación de empleo porque a ustedes no les importa el empleo, señor Puig, ni en el *pacte* del *botànic* ni en los presupuestos. (*Aplaudiments*)

Mire, usted, hacienda dijo –y ustedes anunciaron– que reducirían dos millones y medio los altos cargos, dos millones y medio de euros en altos cargos. No solo no han suprimido secretarías autonómicas, se han creado muchos más foros, agencias para colocar y colocar.

Además, lo primero que han hecho en su primer presupuesto que iba a rescatar personas es rescatar personas, sí, pero a los altos cargos y enchufados del nuevo gobierno valenciano que le sube un 1% el sueldo (*aplaudiments*), a los funcionarios por ley y ustedes a los altos cargos porque había que respetar.

Mire, usted, ¿habla de unos presupuestos realistas, señor Puig? Señor presidente, ¿sí incluyen una partida de 1.300 millones de ingresos ficticios!; ingresos ficticios pero gastos reales. ¿Cómo lo va a pagar, señor Puig?

Y, además, usted, señor Puig, tiene en el presupuesto 1.600 millones de euros más gracias a las políticas del Partido Popular. Y ¿sabe usted en qué se lo gasta? En aumentar el gasto corriente y nada en inversiones.

Y, mire usted, señor Puig, algo sí es verdad: usted ha rescatado a personas, pero ¿a qué personas ha rescatado? Porque en Presidencia hay una línea nominativa de 1.650.000 euros precisamente para –según su opinión– dar dinero, conceder un dinero a aquellas personas que mejoren la imagen de la Comunidad Valenciana.

Es decir, señor Puig, usted hace clientelismo con los recursos públicos (*aplaudiments*), es decir, política caciquil. ¿Se acuerda cuando era alcalde de Morella y usted criticaba a los dirigentes del Partido Popular? Pero también rescatan a personas, sobre todo a personas jurídicas, señor Puig.

¿Le suena, señor Puig, la empresa rescatada Carns de Morella, SL? ¿Le suena?

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

¿Esa sociedad de la que usted fue presidente, según el Registro Mercantil, hasta el 11 de junio del 2015?

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

¿Considera usted ético y moral darle 140.000 euros para (*aplaudiments*) rescatar a una empresa pública...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

...y no a personas?

Como no me va contestar, señor Puig; señora Oltra, ¿es consciente de la mochila que lleva el señor Puig? ¿Hasta cuándo va a aguantar esa mochila excesiva del presidente que ha venido...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

...a rescatar empresas públicas? (*Aplaudiments*)

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies per la seua intervenció.
Senyor president del Consell. (*Remors*)

El senyor president del Consell:

No tinc temor a contaminar-me. (*Rialles*)

Gràcies.

El senyor president:

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

No, no vaig a perdre el temps, senyor Alfredo Castelló, contestant les seues impertinències permanents. Mire, anem a parlar seriosament dels pressupostos.

Els pressupostos, que vostés diuen que tant ha aportat el Partit Popular, ¿saben vostés quin és el problema greu d'estos pressupostos? Que el 23% dels pressupostos, és a dir, quasi una quarta part dels pressupostos els hem de dedicar a pagar el deute que vostés han deixat. *(Aplaudiments)* Eixa és la realitat. La realitat és que gastem tant en tornar el deute com en educació. Eixe és el problema d'estos pressupostos.

¿Saben quin és l'altre problema dels pressupostos? És que vostés en el període anterior van deixar 15.000, es van desviar ¡15.000 milions de dèficit! I eixe és el problema real que tenen estos pressupostos, la base d'estos pressupostos.

¿Saben quin és el problema? Que vostés sí que pressupostàvem absolutament de forma triler a –com vosté diu– en alguna partida fonamental dels pressupostos, com per a vostés era *la enajenación de los inmuebles*. ¿Saben quant van recaptar l'any passat? El 0,19 del que van pressupostar. Això eren pressupostos fantasma.

Nosaltres hem eliminat tot el que són els ingressos absolutament ficticis i es diu clarament el que n'hi ha, i el que n'hi ha en estos moments és que n'hi ha un infrafinançament.

I jo li ho vaig dir al senyor Montoro, i el senyor Montoro és conscient, i tot el món és conscient en este país que és necessari que n'hi haja un model de finançament que, finalment, siga just amb tots els ciutadans.

I, per això, nosaltres no estem contents fins i tot amb eixos 1.300, necessitem ¡més! I és just que n'hi hagen més però, almenys, els 1.300 milions eixos han de ser realment una realitat. I ho seran l'any que ve, es pose com es pose.

Mire, vosté parla de clientelisme, i parla que ja no n'hi ha línies directes a associacions concretes en acció social. No, és que eixa partida s'ha duplicat. I estan d'acord les entitats perquè volen presentar els seus projectes. I aquells projectes que siguen millors tindran més suport. I es farà d'una manera transparent. I jo crec que és una magnífica decisió que ha pres la conselleria perquè és la manera d'actuar. I estan contentes. Jo no sé a qui defensen vostés. És que estan d'acord les entitats eixes a les que vosté s'ha referit.

I, en segon lloc, el copagament. Sí, efectivament, anem a superar eixe greu perjudici que van fer vostés a totes i a tots els majors d'este país. I anem clarament a determinar ajudes perquè aquelles persones que cobren menys de mil euros tinguen els medicaments gratuïts.

I això s'aprovarà ¡en este pressupost! ¡Ja sé que els sap malament! Com van dir que els llibres no serien gratuïts, i seran gratuïts. ¡Clar que sí! ¡Seran gratuïts! ¡Seran gratuïts, sí! *(Aplaudiments)*

Mire, respecte..., escolte, i respecte a la transparència, la transparència, escolte, això jo crec que és la partida més barata, ¿sap? Perquè si aconseguim, amb quatre milions, que no hi haja el robatori sistemàtic que vostés van fer durant anys, ¡això serà un gran èxit! *(Aplaudiments)* ¡Un gran èxit! ¡Serà molt barat! Serà extraordinàriament barat, quatre milions, i els ciutadans estaran tranquils perquè els ciutadans sabran que se'ls gestiona amb transparència, efectivament.

I, mire, diu, respecte al parc de vivendes, que ja ho tenia tot preparat. El parc de vivendes, ¿sap com l'han deixat? Que cal reparar tot el parc de vivendes socials perquè estan absolutament impossibilitades per a ser habitades. Això és el que vosté va deixar.

I respecte als alts càrrecs, la realitat és que, efectivament, hem deixat d'invertir o de pagar 600.000 euros en alts càrrecs.

Hem disminuït els eventuals el 30%. ¿Podria ser més? Sí, però vostés... no ho van fer. En van fer més.

I de fundacions i de coses d'estes, la veritat és que no vull perdre el temps en esta qüestió, perquè és ridícul extraordinàriament.

I, mire, senyora Bonig, respecte a l'atur, perquè no vull deixar-ho de dir, s'ha incrementat en 44 milions, el Servof se va a refundar en esta legislatura i el pla de joves afectarà a 80.000 joves amb 200 milions. Això és el que hi ha i eixa és la realitat. Eixa és la realitat del que hi ha.

I a més... i a més, senyora Bonig, és patètic que vosté puge a la tribuna a dir les últimes autèntiques mentires que ha dit. Ací, ¿sap el que hi ha? ¿Sap el que hi ha? ¿Sap el que hi ha? El que hi ha és que s'han de preguntar per què han fet tant de sectarisme durant tants anys i per què han segut capaços de deixar l'únic escorxadador que té al seu voltant la cabanya més important de ramaderia, deixar-lo sense cap ajut. Això és el que s'han de preguntar, ¿per què han estat sempre tan sectaris? I el seu... Carlos Fabra, que és el que va decidir esta qüestió, és el mateix que el va posar ací.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president. *(El president parla amb el micròfon desconnectat)*

Senyor Ciscar, té vosté la paraula.

El senyor Ciscar Bolufer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat.

Tal vegada, si vostés en l'any 2009 no haveren recolzat el model de finançament del senyor Zapatero, hui hi hauria menys deute en la Comunitat Valenciana, *(aplaudiments)* menys deute.

Mire, ho ha dit molt bé la nostra portaveu, pareix que han canviat vostés la prioritat. Ja no és rescatar persones. Ara és rescatar empreses. I com vosté no li ha contestat a la meua portaveu, jo insistiré per vore si tinc més sort.

Desapareix del pressupost –i crec que és una cosa èticament, com a mínim èticament reprovable i sospitos– subvencions nominatives a entitats que fan una gran tasca social i que lluiten contra la pobresa, com Creu Roja, com Casa Caridad, com Càritas, etcètera, i apareix una subvenció nominativa a una empresa amb greus dificultats econòmiques: Carns de Morella.

Com no ha contestat, jo vaig a insistir-li. Senyor president, ¿vosté, vosté garantix que eixa subvenció no anirà a pal·liar la ruïna econòmica de l'escorxadador de Morella? ¿Vosté garantix que no anirà a pagar deutes a creditors que ja existixen hui en dia?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ciscar.

Té la paraula la vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Mire, vostés tenen un problema molt greu, i és que no distingixen allò públic d'allò privat, per això tenen tants problemes en els jutjats.

Mire, subvenció a un escorxadador –una empresa pública, pública– per a donar servei als ramaders de la zona i servei

als hostalers de València que demanen carn ecològica, ¿ho entenen? Públic-públic.

Ara anem a un altre cas. Mire, privat-privat..., públic-privat. ¿Recorden vostés este cotxe? Igual la senyora Bonig el recorda. Açò és el cotxe que va utilitzar Enrique Simó mentre era director general de VAERSA, igual a la senyora Bonig li sona. El van imputar; quatre mesos després, va deixar de ser director, però el cotxe el va seguir utilitzant, amb un cost a les arques públiques de 13.000 euros en gasolina i 10.000 euros del turbo que es va carregar. Un cotxe de luxe, amb tots els detalls, que després, si volen, els el passe. (*Veus*)

Açò és l'exemple..., i se li va llevar el cotxe en el mes de juliol d'enguany, perquè la senyora Bonig li va deixar el «cotxasso» a un senyor imputat. ¿Veuen la diferència? ¿Veuen la diferència? (*Aplaudiments i protestes*) Públic-privat, públic-públic, indecent-decent. Eixa és la diferència.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.
Senyor Rubén Ibáñez, quan vullga.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, señor presidente.
Vamos a intentar distinguir presidente de vicepresidencia.
(*Rialles*)

Señor Puig, empiece a dar la cara, por tercera vez. A ver si puede usted dar la cara.

Mire, señor Puig, usted ocultó a sus compañeros de Consell que era presidente y consejero de Carns de Morella, SL, una empresa mixta, con más de setenta socios.

Usted ocultó en su declaración de actividades que era presidente y consejero de esta empresa –declaración de actividades.

Usted aprobó un proyecto de presupuestos en los que incluía una línea nominativa a una empresa en la que tenía un manifiesto interés: la presidió, la dejó en quiebra y ahora pretende salvarla con dinero público.

Señor presidente, usted ha engañado a todos. Ha faltado a la verdad en declaración de bienes. No se ha abstenido en la toma de consideración del proyecto de ley. ¿Va usted a asumir alguna responsabilidad por esto, señor presidente?

Pero, es más, sus socios de gobierno, hoy, en este pleno, van a presentar una proposición de ley donde se califica estos hechos como muy graves y llevan aparejada el cese del cargo. ¿Va usted a asumir alguna responsabilidad o van a ser sus socios, por ley, los que le empujen del sillón y le manden a la calle? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.
Té la paraula la vicepresidenta del Consell. Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Intentaré ser didàctica.

Anem a vore. Vostés, quan estaven en el govern, ¿a que estaven al front d'un muntó de patronats, fundacions per raó del seu càrrec? ¿A que això no apareix en la declaració de béns? (*Veus*) Doncs el senyor president, mentre era alcalde de Morella, presidia l'empresa pública en la seua qualitat d'alcalde. (*Remors*)

El senyor president:

¡Senyories, per favor, un moment de silenci! Deixen...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

¿Això ho entenen vostés? ¿Això ho van entenen? Perquè és que és una qüestió d'entendre.

Aleshores, una altra volta, subvenció pública per a un servei públic que dona servei als ramaders de l'interior de Castelló –que no sé per què li tenen vostés tanta mania, ¿eh?–. Desviacions de diners públics a privat, allò de la senyora Bonig.

Expliquen vostés... expliquen vostés per què li varen deixar a un imputat un cotxe després d'haver deixat el seu càrrec. (*Veus*) Això sí que és malversar fons públics, això sí que és pagar favors i això sí que és indecent.

Vostés tenen una motxilla molt gran. La motxilla és la seua. El problema és que la seua motxilla l'estem pagant tots els valencians i valencianes. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

A continuació..., un moment de tranquil·litat. Per favor, demane silenci per a continuar la sessió de control i el síndic del Grup Compromís formularà la pregunta.

Quan vosté vullga, senyor..., (*remors*) espere un segon a vore si... si se fa una miqueta de silenci. (*Remors*) ¡Senyories! (*Veus*) Anem a continuar. Té vosté la paraula, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Senyor president, estic preocupat, estic molt preocupat perquè les coses no pinten bé per als valencians i les valencianes.

En estes Corts vàrem arribar a un acord unànim, per consens, molt gran sobre moltes reivindicacions, un consens unànim que passava per reclamar al govern central un sistema de finançament..., la revisió del sistema de finançament de forma immediata, la satisfacció del deute històric i una inversió que compense el maltractament històric que hem patit els valencians i les valencianes.

Però la resposta del govern central ha sigut la de donar-nos un préstec, el FLA. En lloc de donar-nos els diners que ens corresponen, ens presten els nostres propis diners perquè després els hàgem de tornar.

Ja sap que estic decebut amb la resposta del govern espanyol en la seua reunió. No perquè esperava massa del senyor Rajoy, sinó perquè, després d'eixe consens, esperava que el president del govern espanyol no deixara tan mal parat al Partit Popular valencià.

Però tranquils, que s'acosta la campanya i començarà la impostura. I ens prometran de tot. El candidat Mariano ens dirà tot el contrari del que ha fet el president Rajoy.

Però no és l'única notícia que hem tingut sobre el finançament. Este cap de setmana, un altre candidat al govern espanyol, el senyor Albert Rivera, ha fet unes declaracions sorprenents. I va dir: «No es cierto que la Comunidad Valenciana sea la peor financiada de España.» I per tres vegades, com Sant Pere, va negar l'evidència en una entrevista davant la sorpresa del periodista. Ací no tenim impostura. Ací el que tenim directament és ignorància. I per això estic preocupat, perquè ens enfrontem a unes eleccions en les quals els valencians haurem de decidir si continuem amb el mateix maltractament des del govern central o si ens plantem i diem «prou». I algú pensarà: què pesats que són estos de Compromís amb el finançament.